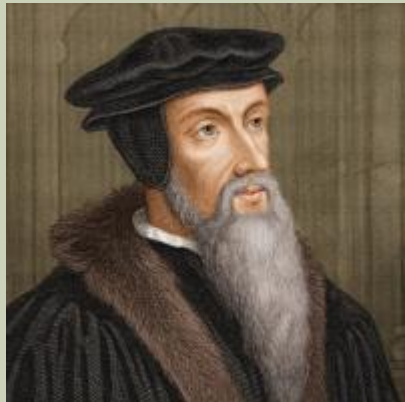

РОЛЬ ОСОБИ ЖАНА КАЛЬВІНА В ДОБУ РЕФОРМАЦІЇ

Підготували
студенти групи
Р-31

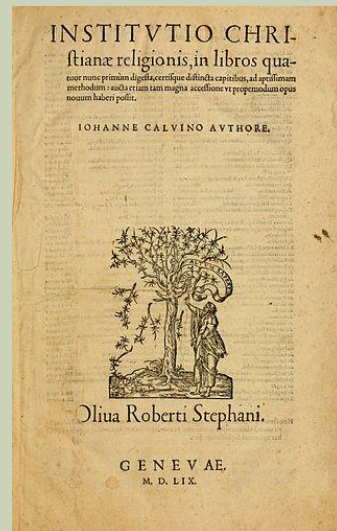
Потапчук Наталія,
Гундерук Юрій,
Смик Тетяна

Перші кроки

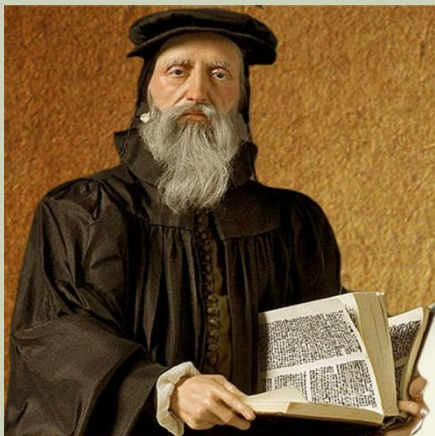

Народився 10 липня 1509 р. в Нойоні.
У 1533 р. пережив навернення, й ось так описував ту подію:

«Оскільки я був надзвичайно відданий папським забобонам, і ніщо не могло витягнути мене з цієї трясовини, Бог раптовим зверненням підпорядкував мій розум, щоб він став здатним до навчання. Коли в результаті цього я відчув сильне прагнення до істинного благочестя, я загорівся таким бажанням зростати в ньому, що всі інші заняття я відсунув убік, хоча і не залишив їх повністю. Не минуло й року, як усі, спрагли чистого вчення, прийшли вчитися до мене, лише новачка у цій справі»

Там же в 1535 році він закінчив перший варіант своєї головної праці — «Настанови у християнській вірі». Кальвін писав цю книгу, щоб *«своїм спростуванням злісних звинувачень захистити ображену честь моїх братів, смерть яких була дорогоцінна перед Господом»*

Гійом Фарель, що присвятив себе проповіді Євангелія серед женевців, закликав Кальвіна допомогти справі Реформації в Женеві.

На відмовки Жана він відповів:
*«Це відмовки на користь своїх занять.
Але від імені Всемогутнього Бога
проголошую тобі: Бог прокляне твої
труди, якщо ти відмовиш у допомозі
справі Божій і будеш більш піклуватися
про свої справи, а не про Христа»*

Одруження

У віці 30-ти років Кальвін почав замислюватися про одруження.

Коли друзі почали пропонувати різні кандидатури, він написав:

«Єдина краса, яка приваблює мене, це краса жінки благочестивої, жертвної, не уїдливою, економної, терплячої, якій я зможу довірити турботу про моє здоров'я».

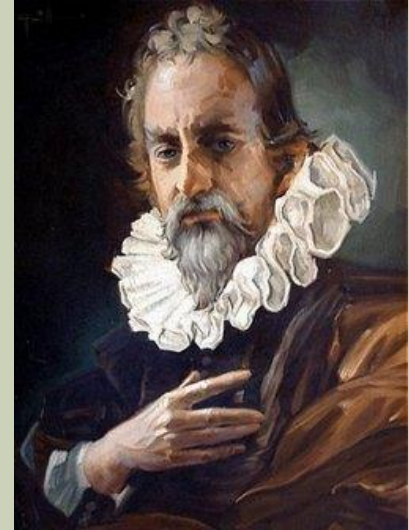
Ці очікування повинна була виправдати вдова одного анабаптиста, який приєднався до церкви Кальвіна. У серпні 1540 Гійом Фарель повінчав Жана Кальвіна та Іделетту Штордер. На жаль, їх сімейне життя не було довгим. Коли 1549-го року Іделетта померла, реформатор дуже важко переживав це. Через багато років у своїх листах він писав про рану і печаль, яку залишила в його душі ця втрата.

Важкі

питання

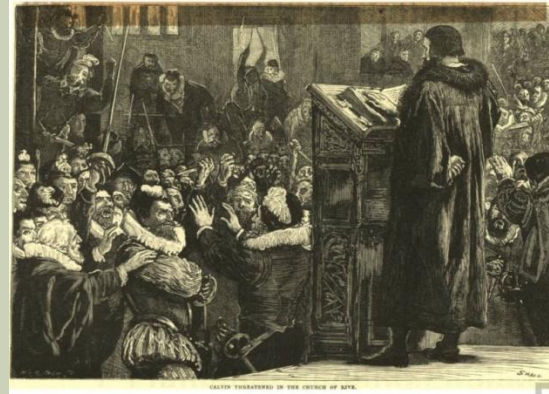
Найбільш серйозним звинуваченням є участь Кальвіна в процесі над Мігелем Серветом, який заперечував доктрину про Трійцю і ряд інших християнських доктрин. У 1553-му році, коли проходив цей процес, здавалося, що Кальвін у черговий раз буде вигнаний з Женеви; більшість магістрату становили його противники, так що Сервет був майже впевнений у своїй перемозі і на суді звинувачував Кальвіна в єресі. Кальвін був викликаний до суду в якості експерта з богословських питань, і його висновок було підтримано всіма швейцарськими богословами. У результаті за вироком женевського магістрату Сервет був спалений на багатті у відповідності з законом Священної Римської імперії щодо єретиків.

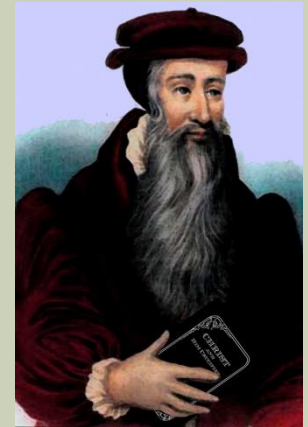
Женева – преображене місто.

Академія
Кальвіна

«Це найдосконаліша школа Христа, яка тільки існувала на землі з апостольських часів. Вважаю, що і в інших місцях Христа істинно проповідували, але такої щирої реформованої віри я не бачив ні в якому іншому місці»

Заповіт

«Мав я безліч недосконалостей, які ви зносили терпляче. Прошу вас, вибачте мене. А коли що помітили в мені добре, то прийміть і наслідуйте... Завжди я робив те, що, як мені здавалося, вимагала слава Божа»

«Дивіться не тільки на ваші обов'язки щодо церкви, а й на ваші обов'язки щодо суспільства», — звертався він до пасторів, які зібралися біля його ліжка.

Дякуємо за увагу!!!